

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 26 лютого 1987 року № 26 (3845).

Ціна 2 коп.

ОБГОВОРЮЄМО ІНФОРМАЦІЙНУ ДОПОВІДЬ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

ДЕЛЕГАТ ХХV З'їзду ЛКСМ УКРАЇНИ

Комсомольці, юнаки і дівчата області, ветерани партії і комсомолу активно включилися в обговорення щойно опублікованої інформаційної доповіді ЦК ЛКСМ України «Про роботу у звітний період та хід перебудови у республіканській комсомольській організації у світлі вимог ХХVII з'їзду партії, січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС».

Пропонуємо вашій увазі два листи, що надійшли до редакції. Чекаємо нових оперативних повідомлень, зауважень, пропозицій.

КОМСОМОЛ РІВНЯЄ КРОК

Останні роки ми страждали заорганізованістю, атавізмами формалізму, легковажною райдушністю різноманітних починів та ініціатив, за що нашу обласну комсомолку піддано критиці в доповіді.

Непогано було б поліпшити якісний склад комсомольських організацій, від первинних і до вищих. Ми пропонуємо ввести річний кандидатський стаж для вступаючих у лави ВЛКСМ.

Тепер щодо справжньої роботи по організації соціалістичного змагання серед молоді. Комітет комсомолу об'єднання розробив нове положення, за яким підсумки соцзмагання будуть підбиватися щомісячно, щоквартально і за рік, обравши для цього єдину форму — рапорт. Сюди входять: рапорт КМК, рапорт комсомольської організації відділу або цеху, рапорт кращого молодого спеціаліста, рапорт кращого за професією молодого робітника і рапорт кращого молодого технолога (конструктора). Всі ці рапорти будуть координувати і спрямовувати суспільно-політичну і трудову активність комсомольців та молоді. Підсумки будуть підбиватися за бальною системою: за певну частину роботи — певна кількість балів. За перемогу в річному соцзмаганні КМК чи комсомольська організація будуть нагороджуватися туристичною путівкою за маршрутом вихідного дня. Щомісячно і щоквартально — вимпелами та грамотами.

Штаб «Комсомольського прожектора» об'єднання теж начебто діє непогано. В ньому щомісячно проводяться заняття з начальниками цехових постів «КП», організовуються рейди-перевірки. І хоча штаб уже зосередив роботу на питаннях якості продукції, економії і бережливості паливно-енергетичних ресурсів, сировини, кінцевий результат роботи «прожектористів» ще не досить ефективний. ТОМУ МИ СПРИЙНЯЛИ ЯК КЕРІВНИЦТВО ДО ДІЇ СЛОВА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДОПОВІДІ ПРО ЗАВДАННЯ «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА» ВИЯВЛЯТИ І НАЗИВАТИ БРАКОРІВНІ ПОІМЕННО, СУВОРО І ПРИНЦИПОВО ПИТАТИ З КОЖНОГО.

Нас танож турбує становище, яке склалося в об'єднанні з комсомольсько-молодіжними колективами і комсомольськими екіпажами. Для такої великої комсомольської організації, як наша (2200 чоловік) 5 КМК та 6 екіпажів дуже мало, щоб організувати справжнє трудове суперництво, виховну роботу, створити основу для діяльності ініціативних груп якості, що пропонується в доповіді. В цьому питанні ми поки що не знаходимо необхідної підтримки в дирекції заводу, начальників цехів і служб. А можливість для створення хоча б одного-двох таких колективів при кожній цеховій комсомольській організації у нас є.

Є. СОЛОМАХІН,
секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання по сімпах «Червоні зірки».

ЩО ЗА СТАТУСОМ КМК?

Правильно звернуто увагу в інформаційній доповіді ЦК ЛКСМ України на те, що комсомольсько-молодіжні колективи в умовах демократизації повинні стати хорошою школою розвитку самоуправління, виховання у молодих трудівників почуття господаря на виробництві. До такої думки прийшли мої колеги з КМК під час обговорення цього документа.

Комсомольсько-молодіжний колектив автогаража, де я працюю, один з найдосвідченіших в районі, діє протягом кількох останніх років. І завжди добивається високих показників, як правило, очолює соціалістичне змагання первинних підрозділів господарства. Завдяки чому? Не помилюсь, сказавши: завдяки отому почуттю господаря. Воно добре розвинуте в моїх товаришів Віктора Нолба, Анатолія Тарасюка, Юрія Тим'янского. Усі питання господарської діяльності вирішуємо колективно, бригадна рада оцінює й внесок кожного члена при розподілі зарплати. Одним словом, працюємо на кінцевий результат.

Зваживши свої можливості, КМК вирішив план першого півріччя нинішнього року виконати до дня відкриття ХХ з'їзду ВЛКСМ. Це й буде нашим дарунком найвищому форуму комсомолу країни.

І ще на одну обставину звернули ми увагу, обговорюючи інформаційну доповідь ЦК ЛКСМУ: треба покласти край невинуватеному форсуванню зростання кількості комсомольсько-молодіжних колективів, залишаючи на другому плані ефективність їхньої роботи. Не раз траплялося й у нас в районі, що КМК створювалися заради переможного рапорту. На жаль, перевірки часом, справжньою роботою вони не витримували. Через це й розпадалися, не встигнувши заявити про себе ділами.

В. СКРИННИК,
групномсорт комсомольсько-молодіжного колективу автогаража колгоспу імені ХХ партз'їзду.
Петрівський район.

МОЛОДИЙ ГВАРДІЄЦЬ П'ЯТИРІЧКИ

Трудову біографію Василь Костюк у колгоспі

Імені Куйбишева почав першого року минулої п'ятирічки. Молодий механізатор сумлінною працею, доброю вдачею заслужив собі шану й авторитет у односельців.

Комсомольський активіст, член комітету комсомолу колгоспу нагороджений Знаком ЦК ЛКСМ України «Молодий гвардієць XI п'ятиріччя».

А трудився механізатор справді по-ударному, минулого літа, наприклад, всюди встигав: на жнивах відвозив січку від комбайнів, силосував кукурудзу, готував ґрунт під майбутній урожай...

Комсомольці області обрали Василя Костюка делегатом ХХV з'їзду комсомолу України.

Фото В. ГРИБА.
Устинівський район.

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

НА ПОЧАТКУ нинішнього року, коли на молочнотоварній фермі № 2 колгоспу «Дружба» вшанували переможців соціалістичного змагання, не було, здається, щасливішої людини, ніж комсомолка Тетяна Ковбасюк. Молода доярка, сягнувши відмінного результату — 3707 кілограмів молока від корови — заявила, що

Династія працелюбів

найближча її мета — чотиритисячний рубіж.

Їй гаряче аплодували, вітали з трудовою перемогою. І першими це зробили мати Тані — Людмила Степанівна, бабуся — Євгенія Мартинівна та чоловік — Олександр. Усі вони — члени дружного колективу тваринників.

Людмила Степанівна — теж доярка, торік змагалася з дочкою, подолавши 3581 кілограму молока від корови. А Євгенія Мартинівна — ветеран ферми, трудилася на ній більше двадцяти років.

Втім, успіхи тваринниць навряд чи були б такими вагомими, якби не висока майстерність фуражирів Олександра Ковбасюка. Це він готує корми до згодовування, стежить, щоб раціона годівлі худоби були завжди чітко збалансованими.

С. ПІДДУБНИЙ.
Голованівський район.

УВАГА: ДОСВІД

ПЕРЕМОГТИ ЗЛО

У постанові ЦК КПРС «Про заходи щодо подолання питань й алкоголізму» найважливіше місце відведено антиалкогольному вихованню молоді, зокрема учнів. Її реалізації допомагають спеціалізовані клуби, які діють у ряді шкіл Дніпропетровська. Під керівництвом педагогів роботу в них ведуть самі учні, комсомольці.

Від знань — до переконання. Так коротко можна сформулювати принцип, яким керувалися у Дніпропетровську, створюючи при 83-й і 99-й середніх школах міста клуби здоров'я.

— Коли п'ять років тому відкривалася наша школа, — згадує директор середньої школи номер 83 В. І. Скобелева, — серед учнів уже були такі, хто потребував особливих уваги. Декого міліція навіть затримувала в петверезому стані. Старшокласники змагалися в умінні пускати кільця з сигаретного диму... А сьогодні злісних курців серед наших вихованців не зустрінеш. З початку навчального року — жодного затриманого у петверезому вигляді підлітка.

Результати нібито й скромні, але говорять вони багато про що.

Походивши по школі, поговоривши з учнями, бачили, що за час існування клубів виробилася ціла система їх діяльності: уроки тверезості, тематичні огляди літературних творів, періодики, ділові ігри, виступи агібригад. Усім цим справам чужий формалізм: для них характерні безпо-

середність, емоційність юних організаторів.

— Сьогодні ми судимо найлютішого ворога людства — алкоголь, — звертається до присутніх в актовому залі школи номер 99 «суддя». — Ввести підсудного — «зеленого змія»!

Далі — слово «свідкам», «адвокату», «прокурору». З обличчя учнів зникле скептичне посмішка, і вирок суду сприймається вже всерйоз: «Алкоголь понижує пітні з життя людини».

Найактивніших лекторів — Світлану Гусарук, Людмилу Барилко і Світлану Березній ми запитали:

— Чи вдалося вам переконати батьків, припустити, що в тому що палить — шкідливо?

— Почули у відповідь:

— Мій батько не палить два місяці.

— Мій тато — півроку.

— А мій — четвертий рік...

Кореспонденти прес-центру ХХV з'їзду ЛКСМУ попросили прокоментувати досвід дніпропетровців голову обласної ради добровільного товариства боротьби за тверезість ректора Дніпропетровського медичного інституту, док-

тора медичних наук, професора Л. В. Новицьку-Усенку:

— Медицина давно вже дійшла висновку, що алкоголізм, наркоманія, токсикоманія — дуже небезпечні недуги. А всякій хворобі легше запобігти, ніж її лікувати. Як це зробити? Необхідно всім, особливо молоді, прищепити імунітет, різко негативне ставлення до шкідливих звичок. Справа ця не легка, delicate сподіватися на швидкий успіх не доводиться. Але, як свідчить досвід дніпропетровських шкіл, зрештеша є. На наш погляд, шкільні клуби здоров'я — їх створено більш як у десяти школах міста, — найбільш перспективна форма антиалкогольного і антинаркотичного виховання школярів.

Особливо багато ми маємо зробити для запобігання наркоманії. Зокрема, слід ширше використовувати можливості молодіжної преси, кіно. Ми вважаємо, що не вдовольних яскравих кіносеансах необхідно показувати документальні і науково-популярні фільми про те, яку трагедію для людини являє у собі наркоманія. Один з таких фільмів, знятий у нашій області, демонструвався делегатам обласної комсомольської конференції. Думаю, він знайде широкого глядача і багатьох змусить задуматись.

СТВОРЕННЮ цієї школи, передувала велика підготовча робота. Воно й зрозуміло: щоб виконати постанову обласного комітету комсомолу, міським та райкомам ЛКСМ України довелося переглянути усе наявний склад молодих лекторів-атеїстів і вибрати найдостойніших для занять у дворічній школі молодого лектора. Та не просто вибрати, а переговорити з людьми, заручитися їхньою згодою, переконатися в їхньому бажанні вчитися. Потім ішла комплектація школи молодого лектора вже в Кіровограді, складалися списки, уточнювалася навчальна програма, вирішувалися фінансові питання тощо. І ось нарешті ми змогли сказати: школа працює — буквально днями відбулося друге заняття... Та чи не поспішили ми з висновками?

ЛЕКЦІЙНА ПРОПАГАНДА

А кандидати не об'явилися

Заходжу до півтемного залу. Іде... лекція. Так, так, саме лекція, тільки лектора чомусь не видно, чути тільки його голос. А погляди слухачів звернені до слайдів — яскравих, кольорових, зроблених майстерно, із вигадкою. Я потрапив на одне з програмних занять ШМЛ — заочну екскурсію по «золотому кільцю» Росії. Одразу зізнаюсь: чекати кінця лекції довелося близько години, але чекання не було скучним. Тільки під кінець пожалював, що зацікавився і не чув початку. Та ось у залі загорається світло, М. С. Черкасова, викладач Кіровоградського педінституту (до речі, вона постійно веде заняття в ШМЛ) прощається зі своїми слухачами, а я спішу поцікавитися їхньою думкою про заняття в школі.

— Я працюю заступником голови по роботі з молоддю, — говорить Олександр Боженко з колгоспу імені Леніна Новоукраїнського району. — Скажу одне: у нас віруючі молоді люди ще трапляються, а от як до них підступитися, як з ними працювати, ми часто просто не знаємо. Тепер, навчаючись у школі молодого лектора при Будинку політосвіти обкому Компартії України, я стараюся засвоїти краще програму, бо знаю: ці знання мені згодяться в практичній роботі...

Як ви вже могли зрозуміти, шановні читачі, Олександр, подобно до деяких інших слухачів школи, досі лектором-атеїстом не був. Він тільки нині, навчаючись у Кіровограді, починає працювати над текстом власної лекції. А що думають з приводу пропонованої навчальної програми ті, хто має практичний досвід атеїстичної роботи?

— Мені особисто, — каже О. Пешков, викладач зоотехнікуму з Новомиргорода, — та й моїм колегам, із якими доводилося поспілкуватися, початок занять сподобався, вселив впевненість, що навчання буде цікавим і корисним. Працівники Будинку політосвіти та обкому комсомолу подали про високий рівень викладання, такі лектори, як І. Г. Шестаков, Н. А. Рибий, П. М. Дмитренко, М. С. Черкасова, уміють захопити своїх слухачів. Тут вам і теорія, і практика. Але це, звичайно, не означає, що не слід більше працювати над навчальною програмою. І, на мою думку, в першу чергу треба максимально підбрати про таку практику, як відвідання релігійних об'єктів, розмови з віруючими. Аналіз таких зустрічей міг би дати нам для практичної роботи дуже багато...

УЖЕ, ШКОЛА молодих лекторів-атеїстів діє. Вона знаходиться в стадії свого становлення, вирішує поточні проблеми, самовдосконалюється. Попереду у слухачів школи не лише лекції з використанням найновіших технічних засобів та «практика» в релігійних об'єктах, але й перегляд кінофільмів, диспути, семінари. Справді цікава й насичена програма. І на цьому можна було б ставити останню крапку, коли б не одне прикрі «але»...

— Релігійне становище в цілому ряді районів області, — сказав завідувачий лекторською групою обкому комсомолу Юрій Воронов, — викликає занепокоєння. Так, аналіз показує, що за останні кілька років появилася тенденція до зростання кількості хрещень малолітніми батьками, які до того ж — комсомольці. Безперечно, що така ідея «всеїдності» породжена нічим іншим, як бездіяльністю атеїстів на місцях...

Погоджуючись із Ю. Вороновим, хочемо запитати: чи зможуть ті 10 «новобранців», які з'явилися з різних районів області на друге заняття в школу молодого лектора, добитися кардинальної зміни релігійного становища в масштабах області, якщо ще 50 чоловік, прийнятих до школи, на заняттях не появились? Слухачі лише з чотирьох районів — Компанієвського, Новомиргородського, Новгородківського, Вільшанського — були присутні на обох заняттях новоствореної школи. Тим часом не можна сказати, що в решті районів релігійне становище зовсім благополучне — згадайте хоч би надруковані не так давно в нашій газеті критичні матеріали на теми атеїзму з Маловисківського, Олександрівського, Онуфріївського районів, слухачі з яких ще жодного разу не появились в Кіровограді. І в першу чергу тому, що про це не подбали райкоми комсомолу. Та, може, й тому, що до підбору кандидатів для навчання підійшли формально, бездумно, не дбаючи про те, що потрібні люди не «для галочки», а для поліпшення атеїстичної пропаганди серед молоді. Люди, котрі знають, як слід організувати атеїстичне виховання в молодіжному середовищі, бо пройшли відповідну підготовку. Адже саме такого активу нині гостро не вистачає на місцях.

С. ПЕТРЕНКО.

Вне через три роки після закінчення вузу Ігор Кузнецов повернувся в країні гроші, витрачені на його навчання. Економічний ефект від впровадження наукової розробки, (а Ігор — один з її авторів) тільки в перший рік склав понад 445 тисяч карбованців. «Математичне і програмне забезпечення для оптимізації електронних пристроїв» — так називається ця робота, удостоєна премії Новосібірського комсомолу.

У вільний від роботи час Ігор готується захищати кандидатську дисертацію, продовжує займатися науковими дослідженнями. А це не просто. Тому, що вільного часу в І. Кузнецова — першого секретаря Радніського районного комсомолу Новоосірівська — вкрай обмаль. За неповні два роки його роботи першим секретарем на рахунок в молоді району немало добрих справ. Це і експеримент по організації тимчасових комсомольсько-молодіжних колективів для вирішення цілових завдань, і створення Ради воїнів-інтернаціоналістів, і діяльність Ради наукової молоді по зміцненню зв'язків з молодими виробничниками, і розробка нових, більш динамічних форм проведення традиційного в районі Тинія інтернаціональної солідарності, і робота літнього бюро по працевлаштуванню школярів. Але й невирішених проблем поки що достатньо, особливо в соціальній сфері. Гостро стоять тут питання з житлом, особливо для наукової молоді. Ще одна турбота — організація дозвілля молодих. Райком разом зі своїм оперативним загonom інвентаризував усі порожні підвали і запропонував комсомольським організаціям взяти їх в аренду, привести в порядок і організувати там свої клуби.

НА ЗНІМКУ: І. КУЗНЕЦОВ з дочкою Іриною.

Фотохроніка ТАРС.

Фото А. СЕНЦОВА.

НА КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ

«ЗАІХАВ ПО ДОРОЗІ...»

Під таким заголовком в газеті 4 грудня 1986 року була опублікована кореспонденція рейдової бригади «Комсомольського прожектора» державтоінспекції управління внутрішніх справ обласного комсомолу. В ній піддавалися критиці водії різних підприємств, установ, організацій і господарств за використання державного транспорту не за призначенням, а саме — з метою закупівлі спиртних напоїв у робочий час.

Редакції відповіли керівники трудових колективів, представники яких потрапили під гострий промінь комсомольських дозорців. Ось короткі виписки з відповідей.

НАЧАЛЬНИК КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБЛАСНОГО ОБ'ЄДНАННЯ «СОРТАСНІСНІЯВ О Ч» Є. І. МИСЬКО:

— Кореспонденцію обговорено в колективі водіїв автогаража. Водіїв А. Г. Шулецьку оголошено догану, він позбавлений премії за грудень минулого року.

НАЧАЛЬНИК АВТОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА № 1100 ОБЛАГРОБУДУ В. А. ЧОРНИЙ:

— За відхилення від

маршруту й підвезення сторонньої громадянки до спецмагазину Г. В. Протасову оголошено догану й вирахувано з зарплати за використання автомобіля з корисливою метою. Проведено роз'яснювальну роботу з водіями підприємства.

НАЧАЛЬНИК КІРОВОГРАДСЬКОГО АВТОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА № 10064 І. А. ЧИГРИК:

— Наказами № 949, 947 по АТП водіїв В. В. Іноценку оголошено догану, вирахувано із зарплати 3 карбованці 90 копійок і водія позбавлено преміальних за листопад минулого року.

ДИРЕКТОР АВТОБАЗИ № 11 ГОЛОВНОГО ТРАНСПОРТНОГО УПРАВЛІННЯ КРИВОРІЗЬКОГО ВИРОБНИЧОГО АВТОМОБІЛЬНОГО ТРЕСТУ І. І. ГОРДІЄНКО:

— Факти, наведені в рейдовому матеріалі, підтвердилися. Публікацію опрацьовано на оперативній раді начальників відділів і автоколон, інженерно-технічних працівників служб експлуатації і технології. Обговорено газетну публікацію і з водіями на спільній раді, серйозно мовилося про

Листя Мк
Виступи

ефективне використання транспорту. Водія І. В. Ващука звільнено з роботи. **ДИРЕКТОР КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБЛАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА «КІРОВОГРАД В Т О Р-РЕСУРСИ» І. Є. НИКИШОВ:**

— Ще до появи кореспонденції в газеті водій С. Гайворонський повідомив адміністрацію про порушення, щиро зізнався у скоєному. В колективі обговорено публікацію. С. Гайворонському вказано на недопустимість подібних випадків.

ДИРЕКТОР КІРОВОГРАДСЬКОГО ШВЕЙНОГО ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ «УКРАНА» А. Г. ШОВЕНКО:

— На зборах водіїв дано принципову оцінку вчинкові водія А. Л. Лопатюка. За порушення трудового розпорядку дня й використання службового транспорту не за призначенням наказом по об'єднанню йому оголошено догану й позбавлено премії за грудень минулого року. Адміністрація об'єднання роботу авто-транспорту взяла під суворий контроль.

ВІДПИСАЛИСЯ

«ПО СЛІДУ ЗАЙЦЯ...»

В січня під таким заголовком в «Молодому комунарі» було опубліковано критичну кореспонденцію рейдової бригади про незадовільну підготовку деяких організацій міста до зимового спортивного сезону.

Редакція одержала відповідь голови обласної ради ДСТ «Буревісник» М. Б. Фукса:

«Повідомляю, що обласна рада студентського ДСТ «Буревісник» не має у своєму розпорядженні ні власної спортивної бази, ні спортивного інвентаря.

Спортивно-оздоровчий табір «Буревісник» — позаміська учбово-спортивна база факультету фізичного виховання педагогічного інституту. Там регулярно проводяться навчальні заняття з курсу «Лижний спорт» зі студентами.

Адміністрація педінституту виділяє один з будинків бази під пункт прокату фірми «Райду-

га», яка й обслуговує населення у вихідні. Пункт прокату має у своєму розпорядженні 50 пар лиж».

Газета писала про те, що саме у вихідні вихідний пункт прокату й не працював. Так неважко обласна рада ДСТ «Буревісник» не може поцікавитися причинами «зривів», які відбуваються в їхньому господарстві? В такому разі студентському спортивному керівництву треба подбати про відкриття власного пункту прокату, якщо побутовиків не можуть упоратися з нормальним обслуговуванням населення.

«ЧИ ЗАСПІВАЄ АНТОНІНА КИРИЛІВНА?»

У кореспонденції під такою назвою, вміщеній у газеті за 27 січня ц. р., йшла мова про те, що в селі Бірки-1 Олександрівського району немає клубу. На публікацію ми одержали відповідь за трьома підписами: за-

ступника начальника обласного управління культури М. О. Галицького, завідувача відділом культури Олександрівського райвиконкому Т. В. Чобану й голови колгоспу «Іскра» В. М. Юрченка.

«Бірки-1 увійшли до складу села Бірки-2. У колишніх Бірках-1 живе всього 57 працездатних членів колгоспу. Решта жителів працює в Олександрівці. Питання про доцільність будівництва нового клубу вирішуватиметься відповідними органами».

А чому б не назвати ці органи, щоб читачі знали, від кого залежить — бути чи не бути клубові? Хоча в підтексті інформації про кількість жителів простежується «не бути».

Читаємо далі: «Тимчасово будинок культури у селі Бірки не опалюється в зв'язку з тим, що колгосп не зміг придбати водопровідної труби для капітального ремонту опалювальної системи через відсутність їх на базисах агрозабезпечення. Це питання буде вирішено до початку нового опалювального сезону».

Тут і без підтексту ясно...

ВІДМОВЧАЛИСЯ

ЩО СЬОГОДНІ НА КАЛЕНДАРІ?

У будинку культури села Великої Виски Маловисківського району, буває, на голову сиплеться штурма, не працює опалення, дискотеки проводяться в неділю, а не в суботу, як хотіла б молодь (зрозуміло, та, що в місті вчиться). У БК Плетеного Ташлика цього ж району ні кіна, ні танців.

Про це повідали нам молоді жителі цих сіл у сво-

їх скаргах, які редакція одержала відповідно 23 листопада, та 11 грудня минулого року. Листи ми направили на розгляд у відділ культури Маловисківського райвиконкому. Відомо, що на розбір скарг і вжиття заходів дається місяць строку. А сьогодні на календарі яка дата, шановні відповідальні культпрацівники?

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

Молодь Бобринця написала нам про те, що в районі вечорами ніде відпочити. Ми надіслали скаргу до відділу культури Бобринського райвиконкому і одержали відповідь:

«Районний будинок культури не має великого танцювального залу, тому вечори для молоді проходять тут і тут, і в БК колгоспу «Комінтерн», і в міському БК».

Організований і працює клуб вихідного дня в підвалі житлового будинку по вулиці 50-річчя Жовтня. Переобладнується під дискотеку колишній пивбар.

Замовлено прання документів на добування до РБК танцювального на 500 чоловіків».

НЕМАЄ У ПРИРОДИ ПОГАНОЇ ПОГОДИ

Зима... Як радіємо ми, коли вранці з вікна бачимо перший сніг. І якою б суворістю вона не була, сумно прощатися з лижними прогулянками, сніговими бабами, ковзанками...

Проводи зими. З давніх часів на Русі танцями та іграми проводжали її та зустрічали красну весну, коли земля прокидалася від зовгої сплячки. В останні роки це свято стало традиційним у парку культури і

відпочинку імені В. І. Леніна, що в обласному центрі.

Свято почалося приїздом Діда Мороза, Снігуроньки, Весни. До зустрічі таких гостей підготувалися не лише господарі парку, а й природа — всюди снігові кучугури лежали поруч з калюжами, нагадуючи про закінчення однієї пори року та початок іншої.

А тим часом казкові гості бажали відвідувачам парку шастя, долі, щоб родило в кожній домі...

Про трудові злотики Кіровоградців присутнім розповіли заступник голови Ленінського райвиконкому В. М. Дегтяренко та другий секретар Ленінського райкому ЛКСМУ м. Кіровограда Ю. Устиновський.

І завірувало свято. Не замовкав баян. Ноги самі просилися в танець... Його змінювала пісня, пісню — знову танок. Здавалося, що танцювали та співали всі, хто завітав на свято. Вручалися призи...

А ті, хто захоплюється образотворчим мистецтвом, з задоволенням роздивлялися роботи самодіяльного художника О. Босого.

Потім у парку відбувся великий концерт. Самодіяльні артисти Палацу культури імені І. С. Компанія, педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, музичного училища, інші аматори Ленінського району позитивно слухачів зі своїм творчим доробком.

Концерт закінчився. Та ще довго у парку не стихав людський гомін та сміх.

Г. ХАРИТОНОВ.

На знімках: виступає в цьому році — Дід Мороз і Снігуронька; виступають самодіяльні артисти Палацу культури імені І. С. Компанія, цл Р. НІКОМАРОВ та С. НАПТИНА; танцювальний колектив Кіровоградського кооперативного технікуму.

Фото Л. МАКСИМОВА.

«ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ...»

— Коли директор Палацу піонерів і школярів імені В. І. Леніна Л. Листопадава запропонувала мені вести гурток бандуристів, я відразу погодилася, хоч до цього робота у мене була цікава, творча — педагог по вокалу у педагогічному інституті, — розповідає Н. Ярчук. — Справа в тому, що бандура завжди була моїм улюбленим інструментом. Ще зі школи. Крім того хотілося мати свій колектив.

З труднощами Надія зіткнулася вже на перших порах. Легко сказати: мати свій колектив. Важче його зібрати. Знайти охочих грати на бандурі. Фортепіано, скрипка, електроінструменти — це престижно сьогодні, тут охочих адосталось. А от бандура... Її непокоїло, що діти зовсім не цікавляться народною творчістю.

І тоді вона пішла у школи. Ходила по класах, агітувала, розповідала. Бажаючих було небагато.

Нині гурток у Палаці піонерів працює вже два роки. І майже ніхто з учасників не залишив колектив. Надія Ярчук не поспішає називати його ансамблем, хоч юні бандуристи вже виступають у концертах, різних оглядах художньої самодіяльності. Дівчатка дуже люблять народні пісні, багато їх знають. Але треба сказати, що в основному грають на бандурі «діти з передмість», де потяг до народної пісні, фольклору зберігся краще.

У піонерського гуртка багато й інших проблем. Я розумію тих, хто ратує за масовість, у першу чергу керівництво Палацу піонерів. Але говорити про масовість слід, враховуючи індивідуальні можливості, і не стільки масовості, як вміння мистецтва. Про це ми частенько забуваємо. Чомусь вважається: ось прийде який-небудь слухач на концерт, почує гру і йому самому захочеться грати. А коли не захочеться?

Здається, у нашому сприйнятті мистецтва ми не вчимо дітей бути глядачами, слухачами. Маленький аспект втрачений у естетичному вихованні, який, до речі, веде до окремої розмови. Та повернемося до проблем гуртка чи ансамблю бандуристів. Одна з найважливіших — відсутність репертуару. Для юних бандуристів не існує спеціальних творів, які можна було б виконувати. Доводиться співати те, що співають «дорослі». Нерідко це викликає непорозуміння: «Що це ваші діти співають про любові». Але ж багато народних пісень про любов. І немає нічого поганого у тому, що юні бандуристи виховуються на таких піснях.

Українські народні пісні співають Лілія Голобородько, Аня Постамиганко, Віта Загребельна, семикласниці середньої школи № 23, Трет'якласниця Наталя Окладко та ж із задоволенням проспіває вам і про те, як виставили козаченки в похід опівночі, і про Марусину, що виллакала карі очі, проводжаючи свого судженого, і про вербу-рясну, і про місяць на небі... Щаслива дитина, до якої ці пісні прийшли змалечку від мами, бабусі. Ставши дорослою, вона зможе передати їх, мов естафету, у майбутнє.

В. ЛЕВОЧКО.

ЛИСТ ПОКЛИКАВ У ДОРОГУ

ЩЕ ЗНАДВОРУ я почула звуки музики. Подумала, що, мабуть, іде заняття гуртка. Та ні — художній керівник Зеленивського клубу О. М. Глазунов репетирував на баяні «тихо сам з собою». Коли я показала Олександрові Михайловичу надіслану молоддю села скаргу на відсутність у клубі організованого дозвілля, він не став нічого заперечувати: «Не на висоті це в нас, на на висоті».

З чого б це? Чому у вестибюлі на станді «Куточок друзів кіно» увазі «друзів» пропонуються рек-

ка пісень із різних концертів. Не хочуть. Тобто можуть, але треба зі своєї кишені за це платити...

Минулого року наша газета писала, що в згаданій студії надається така послуга, як вибірка пісень із різних концертів. Може, зеленивські клубні працівники зверталися туди «до того»? Тоді дивно ж це було. А якщо після того, то з яких міркувань студія перейшла на такий ненав'язливий сервіс?

— Та що там найсучасніші записи, — продовжували ділитися

стану», мовляв, не можемо ходити в клуб...

Був ще духовий оркестр, але передислокувався в Мар'ївку. І все? Ні, є в клубі гурток художнього читання з практично одним учасником — самим завідувачим.

І це ще не все. Діа Сашки — Гриценко та Чорний — уточнили, що бувають у клубі концерти, на які навіть із Мар'ївки та Сасівки приходять глядачі. Можна щодня пограти в клубі в теніс, шахи, шахи. «Хлопці приходять, а дівчатам тут нічого робити».

Оце вже, мабуть, і все. Так і далі буде?

— Та ні, — сказав художкерівник, — танці крутитимемо.

— А на них прийде кілька чоловік і стоятимуть під стіною, — заперечив завідувачий. — І на кіносеанс з'явиться стільки ж, кіномеханік фільм не прокрутить, робочий день йому не зарахують, який тоді смисл тут працювати?

— І оце вже неправда, — заглянувши у скаргу Григорій Федорович, — що секретар комсомольської організації колгоспу Солонченка уваги Зеленому не приділяє. Приділяє. Автобус із Мар'ївки присилали, щоб наші поїхали на спортивні змагання. Згодилося лише кілька чоловік. На комсомольських зборах всі обіцяли, що братимуть участь у самодіяльності, а на ділі — самі бачите. Ще пишуть, що дружить наша молодь із «зеленим змієм». Що є, то є, дружить...

А спецмагазин у Зеленому, кажуть, лише кілька місяців тому закрили...

Сказали мені й те, що спецгосп імені Тельмана — господарствомільйонер. Хотіла бона дорікнути, що могло б же, мабуть, знайти гроші для зарплати керівникам гуртків у Зеленому, та стрималася.

Так-от, клуб цілий, в ньому тепло й тихо. Перше молоді влаштує, друге — ні. І розпрощала-ся я з Г. Ф. Мандриком та О. М. Глазуновим, коли вони вирішували: вивішувати оголошення про танці за кілька днів до них чи виготовити «вічнозелену» об'яву: «Танці в клубі щосуботи...»

Н. ДАНИЛЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Компаніївський район.

ОБРИВКИ АФІШ ДЛЯ ДРУЗІВ КІНО

ламні плакати давненько прокатили стрічок і залишки старих афіш, а ніяк не новий анонс «Дивіться сьогодні...». Чому просторий зал із такими стільцями, яких і по столичних клубах негусто, з хорошою сценою і (головне!) теплими батареями зустрічає наглухо заштореними вікнами і тією стерильною чистотою, що навіть думку не про обжити охайність, а про запуск?

— Танці забув коли й були, — сказав мені це на підступах до клубу перехожий хлопець, — а кіно місяців три нема.

— Місяців чотири, — уточнив потім О. М. Глазунов. — Кіномеханіка не можемо знайти.

Рекомендував було голова виконкому Мар'ївської сільради на цю посаду хлопця з місцевих, котрий на запитання, чи тямить він щось в кіноапаратурі, відповів: «А мені покажуть». В райкіномережі ж чомусь показувати не стали...

З танцями теж не веселіше. Є магнітофон, підсилювачі, програвач. Немає записів. Тобто є, але вони, за словами і художкерівника, і завклубом Г. Ф. Мандрики, молоді не подобаються. «Я отого всякого західного не люблю, — зізнався Григорій Федорович. — Поїхав у Кіровоград у студію звукозапису, там пропонують лише суцільними концертами записувати, а ми просили зібрати по кіль-

котопам керівники клубу, — коли їм подавай танці «під естраду»...

Від «естради» лишилися тільки гітара і колонка. Апаратуру спіткала драматична й ганебна доля — її вивезли. Способом, що кримінальним кодексом кваліфікується як «крадіжка зі зломом». Це я з розповіді О. М. Глазунова зробила такий висновок, хоча, можливо, в Компаніївському райвідділі внутрішніх справ підвели зникнення «музики» під іншу статтю. Та як би там не було, ні про інструменти, ні про злодія ні слуху ні духу з того самого року, 1985-го.

Все ж працівникам клубу треба чимось займатися, раз одержують зарплату. Залишається гурткова робота.

Вокальний ансамбль клубу пройшов навіть на обласний огляд. Його учасниці, однак, даано вийшли з комсомольського віку.

— Молодіжна вокальна група розпалася. Вісім дівчат там числилося, на репетиції приходили по троє-чотири, і ті недоволені були — репертуар, мовляв, немодний, — скаржилися Олександр Михайлович. — А зможу я потягти з одним баяном те модне? А вони зможуть зі своїми голосами? Тепер, правда, ніяких нема. «В зв'язку зі зміною сімейного

ТИЖДЕНЬ СТІЛЬЦЯ

ЮНІ ВЧАТЬСЯ МУЖНОСТІ

Непогано підготувалися до проведення тижня у нашому районі. Тринадцять стрільських тирів має в своєму розпорядженні район, і всі вони працювали, як то кажуть, на повну потужність. Підсумком стрільських змагань стали районні фінали, до яких потрапили кращі з кращих. Фіналам передували наймасовіші турніри у виробничих, колективних та шкільних колективах.

У Туріянській середній школі початкова військова підготовка — предмет новий, адже всього три роки тому вона була воєнничкою. Проте нестача досвіду компенсується виявленнями і наполегливістю шкільного педагогічного колективу, середній вік якого становить близько тридцяти років. Керівнікові початкової військової підготовки Олександр Васильович Микитенко — лише двадцять п'ять, він щодня відслужив у лавах Радянської Армії. Отже, є що передати своїм вихованцям. У школі працює два стрільських гуртки — «Юний стрілець» (для учнів 4-8 класів) та «Влучний стрілець» (для старшокласників).

Дирекція школи, комсомольська організація влаштували змагання «Нумо, хлопці», програма яких складалася з 17 завдань. Тут і конкурс на кращий стрілецький огляд, і спортивні змагання, і чергування на солдатській кухні, і турнір стрільби.

Цікаво пройшов тиждень і в Капітанівському СПТУ-10. Протягом року в СПТУ проведено багато найрізноманітніших змагань зі спортивних та військово-прикладних видів, участь в яких взяли понад тисячу чоловік. Всі випускники виконали норми спортивного комплексу ГПО.

Для проведення місяч-

ника оборонно-масової роботи та Тижня стрілка в училищі було обрано оргкомітет, який очолює заступник директора В. М. Соломіснко. До складу комітету увійшли викладачі, майстри виробничого навчання, учні училища. Оргкомітет розробив заходи, які відбулися протягом місячника.

Усі військово-патріотичні акції було проведено в три етапи. Під час першого, який проходив під девізом «Ніхто не забутий, ніщо не забуто» відбулися зустрічі з ветеранами війни, походи містами боїв партизанів під командуванням В. В. Федоренка. В училищі пройшли «Уроки мужності». На них виступили мешканці селища ветерани Великої Вітчизняної війни О. Я. Антонов, М. П. Гельманов, Я. П. Горілов, Н. В. Джеріва, С. Г. Курченко, М. І. Шевцов, О. І. Довгенько, О. П. Олійник. Викладач історії М. Ф. Силивний підготував тематичний вечір «Народ і армія єдині», в якому взяли участь воїни Радянської Армії та Військово-Морського Флоту — випускники училища.

Девіз другого етапу місячника — «Захист соціалістичної Вітчизни, служба в лавах Радянської Армії — почесний і священний обов'язок кожного громадянина СРСР». До СПТУ завітав його випускник, а нині курсант вищого військового училища зв'язку Володимир Шенченко. Він розповів юнакам про життя та навчання в училищі, вручив їм наказ поглиблювати свої військово-політичні знання.

Девіз третього етапу — «Керівництво КПРС військовим будівництвом — основа зміцнення Батьківщини». Учні писали реферати, оформляли альбоми, підготували виставку технічних засобів з початко-

вої військової підготовки.

Щодня до добре обладнаного стрільського тирю училища приходили учні всіх груп. Кращими спортсменами виявилися О. Досужий, О. Весілов, О. Арнаут, М. Папарюк, В. Кузьмич, М. Коваль та інші.

Частим гостем в училищі є робітнича молодь Капітанівського цукрового заводу. В рамках тижня у напружений захоплюючий боротьбі відбулися різноманітні змагання між командами СПТУ та заводу.

А завершився тиждень у день 69-ї річниці Радянської Армії та Військово-Морського Флоту. Урочисті збори, фінальні змагання «Нумо, хлопці», змагання стрільців стали справжнім святом.

Фінальні районні змагання стрільців були організовані районним комітетом ДТСААФ та райкомом комсомолу. Серед дтсаафських організацій колектив та підприємств перше місце посіла команда Новоміргородського ремонтно-транспортного підприємства.

Серед шкіл району кращими вийшли стрільці середньої школи № 2 міста Новоміргорода (військовий керівник — С. М. Коваленко). Проте є резон зауважити дирекції школи. Справа в тому, що їхня команда здобула всього 663 очка із тисячі можливих. Колос в середній школі № 2 був непоганий 50-метровий тир, який три роки тому було пошкоджено. Замість ремонту його «обрізали» наполовину. І тепер школярі (до речі, кращі в районі), виступаючи у фінальних змаганнях, знизали спортивні результати.

В. МОЖНИЙ,
голова районного комітету ДТСААФ,
Новоміргородський район.

НЕДІЛЯ

1 березня

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультфільм. Музика. 7.30 — Час. 8.05 — Грають В. Гордовська і Н. Чекалова (гуслі). 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тирас «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу. 11.00 — Ранкова пошта. 11.30 — Кінофільм. 12.15 — Дитячий гумористичний жонглер «Срашаш». 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — Всесоюзний телекурс «Товаришів». 15.15 — «Пошуківники». Тележурнал. 15.45 — Новини. 15.50 — В гостях у казки. Фільм «Поки б'є годинник». 17.15 — Це ви можете. 18.00 — Міжнародна напорама. 18.45 — Роздуми ленинградського учителя літератури Б. Ільїна над змістом тележурналу. 19.15 — Новини. 19.55 — Телефільм «До розслідування приступити». «Версія». 2 серія. 21.00 — Час. 21.40 — Концерт М. Висоцької і ансамблю «Спіритус» (ЧССР). 22.20 — Вас запрошують майстри фігурного катання. 23.30 — Новини. 23.35 — Баскетболний огляд.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — Любителю билету. 11.20 — Художній телефільм «Мужність» 6 серія. 12.25 — Співачі сріблясті труби. Музичний фільм. 12.45 — «До джерел краси». Репортаж про республіканське дитяче фольклорне свято. 14.15 — Літературна карта України. Наш Пушкін (Кіровоград на Республіканське телебачення). 15.00 — «Село і люди». 15.30 — Імпровізація. Естрада на програму. 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — До 70-річчя Великого Жовтня. Живе слово. У братній Латвії. 17.45 — Мультфільм на замовлення. 18.45 — «Весняна елегія». Фільм-концерт. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Соціальні історії». Самодіяльні художні колективи Дніпропетровської області. 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — Час. 21.40 — Художній телефільм «Мужність». 7 серія. 22.45 — Актуальна камера.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Телефільм «Здрастуйте, Гудінора Рахімівна». 8.25 — Пісні країни Нагір'я. 9.50 — Радіська мода. 10.20 — Концерт Г. Черни-Стефанівської в Желазовій Волі (ПНР). 10.50 — Програма Ленінградської студії телебачення. 12.10 — Світлая художня література О. Пушкін. «Святий Олександр». Літературні етюди. 13.10 — КВН-87. Зустріч на вихід у півфінал. Участь беруть команди Московського інженерно-будівельного інституту ім. В. Куйбішева, Севастопольського політехнічного інституту і МХТ ім. Менделєєва. 15.10 — «Тео Адам запрошує». Концертна програма із НДР. 16.25 — Світ і молодь. 17.00 — Баскетбол. Чемпіонат СРСР Чоловіки. ЦСКА — «Жальгіріс». 18.45 — Документальний фільм. 19.05 — Мультфільм. 19.40 — Науково-популярний фільм «Художник Борис Церетков». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Реклама. 20.20 — Із скарбниці світової музичної культури. І. Стравінський. «Весілля». Виконувє Московський камерний хор під керівництвом В. Мініна. 21.00 — Час. 21.40 — На екрані — кінокомедія. «Зайчик».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ПЕРШЕ СВЯТО ВЕСНИ

— Міжнародний жіночий день 8 Березня — приходить до нас з приємними клопотами, особливо для чоловіків.

Завітайте до магазинів «Галантерея — парфюмерія» та універмагів споживчої кооперації. Тут вам запропонують різноманітні святкові набори, дадуть кваліфіковану пораду щодо вибору подарунка.

Хорошим подарунком можуть стати хустки з натурального шовку, шерстяних чи синтетичних тканин, модні сумочки різних моделей і призначення.

Вигідно підкреслять жіночу вроду ювелірні прикраси.

Вибираючи парфуми і косметичні набори, пам'ятайте про смаки тих, кому вони призначаються.

Завжди доречний подарунок — книги, грамплатівки, сувеніри, витончені кришталеві вироби.

Ласкаво просимо до магазинів споживчої кооперації!

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Якщо Ви бажаєте здобути освіту і спеціальність, вступайте до Бобринецького СПТУ № 32.

Училище готує робітників таких спеціальностей:

Тракторист-машиніст широкого профілю з одночасним здобуттям загальної середньої освіти, спеціальностей водія автомобіля категорії «С» і слюсаря-ремонтника (строк навчання — 3 роки);

тракторист - машиніст (строк навчання — 1 рік);

тракторист - машиніст (строк навчання — 8 місяців).

До училища на навчання строком 3 роки приймають осіб з освітою 8 класів без екзаменів.

На однорічні курси приймають осіб з освітою 8—10 класів, на восьмимісячні курси — осіб, які мають середню освіту.

Для вступу необхідно подати: документ про освіту (оригінал), свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання, три фотокартки 3Х4 см.

Початок занять — 1 вересня.

Учні, зарахованих на трирічне й однорічне навчання забезпечують триразовим харчуванням, обмундированням, стипендією, гуртожитком і підручниками.

Учні, зараховані на восьмимісячні курси, одержують стипендію 96 крб. на місяць. Їх забезпечують гуртожитком і підручниками.

В училищі працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, предметні гуртки та спортивні секції.

Осіб, які закінчили училище, приймають на навчання до вищих та середніх навчальних закладів на пільгових умовах.

Адреса училища: Кіровоградська обл., м. Бобринець, вул. Димитрова, 1.

Сьогодні, за лютевої погоди,
Під льодом ледве-ледве жебонить
Мала сльозинка рідної природи —
Минулої зими маленька мить.
В снігах лютевих ледве що видніє —

Чи річечка маленька, чи струмок, —
Немов весни прийдешньої надія,
Немов тапкого літєла димок...

Петро СЕЛЕЦЬКИЙ.
Фотоюд В. ГРИБА.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-63; відділів: робітничої молоді та внутрішнішнього зв'язу, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-98; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить вівторком,
четвер, суботу
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Глінки, 2.